

[Kjær Rasmussen.]

med på, og vi kan håbe på, at hr. Kjeld Olesen i udvalget vil slå et slag for disse tanker. Jeg tror, der er mange ude i landet, der går og venter på, at der sker et eller andet på dette område herinde.

Derimod er der et afsnit i forsvarsministerens fremsættelsestale, som nok er egnet til at påkalde sig opmærksomhed. Det drejer sig om afsnittet, der vedrører danske styrkers placering uden for landets grænser. Forsvarsministeren gør gældende, at lovparagraffen — det drejer sig om § 26 — må indføjes, fordi dansk deltagelse i FN's fredsbevarende virksomhed kan kræve, at danske officerer beordres udenlands; hidtil har man her bygget på frivillighedsprincippet. Vi bliver imidlertid uhyre betænkelige, når ministeren derefter og ligesom i en parentes nævner, at tjeneste i udlandet allerede nu finder sted inden for NATO. Det ved vi naturligvis godt; det drejer sig om officerer, som er tilknyttet NATO-kommandoer i udlandet. Men i § 26 tales der ikke længere om frivillighed, der tales heller ikke længere om officerer, men om militært personel, og ind under militært personel kommer efter vor opfattelse også værnepligtige menige. Det er bemærkelsesværdigt, at man fremhæver, at det er FN-tjenesten, der nødvendiggør anvendelsen af tvang nu. På os virker det lidt uldent, at man skyder sig ind under denne FN-tjeneste; paragraffen må i lige høj grad kunne gælde samarbejdet inden for NATO. Vi må have klar besked om, hvilken form for NATO-tjeneste der kan blive tale om. Principielt kunne paragraffen jo åbne for dansk militært engagement i Vietnam eller i Angola, eller hvor det nu ellers er, NATO-partiernes venner huserer. Jeg er meget spændt på at høre forsvarsministerens udlægning af denne § 26.

Hvad den foreslåede dagsorden angår, er det nødvendigt for mig at se den på tryk. Den virkede lidt knudret, men jeg formoder, der bliver en pause, så vi kan få lejlighed til at læse den.

Forsvarsministeren (*Ninn-Hansen*): Jeg er i den meget glædelige situation, at jeg kan takke repræsentanter for langt det største antal af folketingets medlemmer for tilslutning til lovforslaget, ikke alene — sådan forstår jeg udtalelserne — en tilslut-

ning, der bygger på, at vi kan arbejde videre med sagen, og at udvalget kan arbejde videre med sagen, men også en tilslutning, der er således, at man allerede på dette tidspunkt anerkender de afgørende principper i lovforslaget. Jeg forstod udtalelserne af såvel hr. Kjeld Olesen, hr. Langkilde, hr. Kristen Østergaard som hr. Bilgrav-Nielsen sådan, at man synes om lovforslagets karakter, selv om der selvfølgelig kan være noget, som vi skal drøfte videre, og som jeg meget gerne vil drøfte videre.

Når det glæder mig, er det ikke alene, fordi en minister selvfølgelig gerne vil have tilslutning til de lovforslag, der fremsættes, men også fordi jeg ved, det er noget, der glæder forsvarrets personel. Der har været meget stærke opfordringer, ikke mindst fra specialofficererne, til hurtigst muligt at søge gennemført en lovgivning, der byggede på principperne i 14. januar-udvalgets betænkning. Den sidste del af 14. januar-udvalgets betænkning kom den 15. oktober i fjor, og der har været arbejdet så hurtigt med sagen, som det kunne lade sig gøre, fordi vi gerne så disse nye principper gennemført, men også fordi vi vidste, at store kredse inden for forsvaret havde et stærkt ønske om at få denne lovgivning gennemført.

Dette bevirker, at vi ikke har kunnet tage alt med. Som det rigtigt er blevet fremhævet af flere ordførere, er vi nødsaget til at afvente, at tjenestemandskommissionen bliver færdig, før vi kan udforme de bestemmelser, der skal ind i denne lov, for at de kan harmonere med tjenestemandsløven. Det vil også ske, men jeg må altså sige til folketinget, at vi må komme med ændringsforslag på dette punkt senere.

På et andet område vil vi også gerne komme med nye oplysninger; det er vedrørende en behovsopgørelse. Det er jo rigtigt, som hr. Kjeld Olesen sagde, at vi må søge inden for forsvarrets forskellige grene at finde rationaliseringsmuligheder. Med de budgetter, der er for forsvaret, budgetter, der jo ofte og med rette kan opfattes som stramme, er det nødvendigt, at vi på personelområdet rationaliserer, at vi ikke har overkvalificeret arbejdskraft. Derfor har jeg meddelt personelorganisationerne under de forhandlinger, vi har haft, at den såkaldte status quo-aftale, vi har i øjeblikket mellem